

Motion till riksdagen 2013/14:So232

av **Gunvor G Ericson m.fl. (MP)**

Statligt stöd till nationella kvinnojourer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett statligt nationellt stöd till kvinnojourer som verkar nationellt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stärka kvinnojourernas ekonomiska förutsättningar.

Bakgrund

Varje år misshandlas cirka 28 400 kvinnor av en närstående man. Hundratal flyr sina hem och söker skyddat boende. I snitt mister 17 kvinnor varje år livet genom våld från män som de har eller haft en relation med. Det är ohyggliga siffror. Helt oacceptabla för ett land med självaktning, som vill se sig som civiliserat.

För kvinnojourer som tar emot från hela landet är det ofta ett bollande med vem som ska betala. I mitten, medan kommunerna och staten skyfflar det ekonomiska ansvaret mellan sig, hamnar de utsatta kvinnorna och organisationerna som försöker hjälpa dem.

Det är framför allt fyra saker som behövs för att stötta de utsatta kvinnorna och deras barn:

- ? Medvetenhet om frågorna hos handläggare och personal i kommunerna.
- ? Jourtelefonverksamhet.
- ? Öppen stödverksamhet, till exempel juridisk rådgivning.
- ? I de svåraste fallen: skyddat boende för kortare eller längre perioder.

För några år sedan skärptes socialtjänstlagen för att tydliggöra att alla kommuner "ska" erbjuda stöd till kvinnor i denna utsatta situation, men det är också viktigt att civila organisationer som jobbar mot våld i nära relationer

Fel! Okänt namn på

ges möjlighet att verka som de fristående organisationer de är utan att vara beroende av kommunens köp av tjänster.

Ibland köper kommuner kvinnojourernas tjänster, ibland har de upphandlat skyddat boende på annat håll eller så driver kommunen verksamhet själv. Oavsett vilket så har kommunen ett ansvar men det gäller för dem som bor i kommunen. Det är viktigt att inte sammanblanda kommunernas ansvar med kvinnojourerna. De sistnämnda har stor kunskap men är fristående organisationer som har ett "eget" värde i civilsamhället.

En stor grupp kvinnor som utsatts för mäns våld kommer direkt till kvinnojourerna och inte via socialtjänsten. Den möjligheten är viktig. Sannolikt är det för många betydligt svårare att gå till ett myndighetskontor än till en kvinnojour efter en våldtäkt eller misshandel. Det är skäl nog för att verksamheterna ska förbli en del av civilsamhället. Vad vi däremot behöver reda ut är de oklara ekonomiska förutsättningarna som omgärdar kvinnojourerna där det ofta handlar om kortsiktig projektfinansiering. De får inte stå i vägen för hjälp till utsatta kvinnor.

Kvinnojouren Terrafem och kvinnojouren Somaya är två exempel på organisationer som bedriver verksamhet direkt riktad till kvinnor med utländsk härkomst från hela landet och som har en unik specialistkompetens. Systerjouren Somaya som startade sin förening för 15 år sedan har 14 anställda. De har olika utbildningar, bakgrund, religion och talar tillsammans med sina volontärer över 30 olika språk. Systerjouren Somaya skyddade totalt 63 personer och besvarade över 3 500 samtal angående kvinnor utsatta för våld under 2010. Terrafem har arbetat i sju år och har cirka 300 samtal per månad, 3 000 stödsatser per år, och i år har 23 kvinnor fått skyddat boende.

För detta har Terrafem fått centrala statliga medel sedan år 2006. Under sommaren 2013 aviserade regeringen att kommunerna ska ta ett större ansvar. Problemet är att kommunerna inte upplever att de kan stödja en verksamhet som inte direkt och endast vänder sig till de egna kommunmedborgarna.

Skyddade boenden som verkar nationellt ska också kunna finansieras nationellt. Även de jourer som verkar på lokalnivå behöver en stabil basfinansiering och därför behöver kvinnojourernas ekonomiska förutsättningar ses över. Följ upp ersättningarna, se över vem som ska ha ansvaret att fördela medel. Gör det möjligt att bevilja fleråriga anslag som bidrar till effektivitet och ger förutsättningar för bättre strategiskt arbete och stabilitet i verksamheten. Ta fram kvalitetskriterier som verksamheterna ska uppfylla men som berättigar till stabil basfinansiering. Se över möjligheten att Socialstyrelsen hanterar anslag till de jourer som jobbar nationellt.

För att ge bättre möjligheter för kvinnor i behov av stöd och skydd så som beskrivits ovan är det ytterst angeläget att riksdagen tillkännager för regeringen att införa ett statligt nationellt stöd till kvinnojourer som verkar nationellt och stärka kvinnojourernas ekonomiska förutsättningar.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 23 september 2013

Gunvor G Ericson (MP)

Mats Pertoft (MP)

Maria Ferm (MP)

Jonas Eriksson (MP)